

GRUPY I ROZMAIŹALNOŚĆ

GRUPY:

Def. G - grupa. Podzbiór $M \subset G$ nazywamy podgrupą jeśli

- (1) $\forall h \in M \quad h^{-1} \in M$
- (2) $\forall h_1, h_2 \in M \quad h_1 \cdot h_2 \in M$.

PRZYKŁADY (ważne dla nas) - podgrupy w grupach permutacji S_n .

• cykl

$(n_1 \ n_2 \dots \ n_k)$ oznacza permutację

$$n_1 \rightarrow n_2 \rightarrow n_3 \rightarrow \dots \rightarrow n_k \rightarrow n_1, \quad n \rightarrow n \text{ dla } n \text{ nie występujących w cyklu}$$

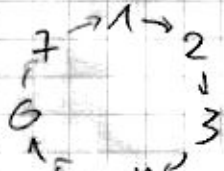
Np. (1234) w S^5 to $\begin{pmatrix} 1 & 2 & 3 & 4 & 5 \\ 2 & 3 & 4 & 1 & 5 \end{pmatrix}$.

• każde permutacje jest kombinacją cykli rozłącznych

Np. $\sigma = (132)(45)$

(1) Podgrupa cykliczna C_n generowana przez cykl $\sigma = (123 \dots n)$ w S_n

to podgrupa złożona z cykli σ i jego kolejnych potęg $\sigma^2, \sigma^3, \dots, \sigma^{n-1}$ ($\sigma^n = id$).

Podgrupy cykliczne są przemienne!

(izomorfizm z grupą obrotów o kąt $k \cdot \frac{2\pi}{n}$, $k=0,1,\dots,n-1$)

(2) Podgrupa A_n - złożona z wszystkich permutacji parzystych

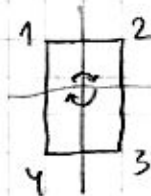
$$\text{sgn}(\sigma) = \begin{cases} 1 & \text{gdyn } \sigma \text{ składa się z parzystej liczby przestawień (lub jest złożeniem parzystej liczby transpozycji)} \\ -1 & \text{gdyn } \sigma \text{ - ,, - nieparzystej - ,, -} \end{cases}$$

$$A_3 = \{id, (123), (132)\} = C_3$$

$$A_4 = \{id, (123), (132), (124), (142), (134), (143), (234), (243), (12)(34), (13)(24), (14)(23)\}$$

(3) Grupa czworokonna

$$\{id, (12)(34), (13)(24), (14)(23)\} \subset S_4$$

abelowa

Def. homomorfizm - to odwzorowanie $h: G \rightarrow H$ grupy w grupę zachowujące działanie, tzn. $\forall g_1, g_2 \in G \quad h(g_1 \cdot g_2) = h(g_1) \cdot h(g_2)$.

PRZYKŁADY.

$$(1) \quad S_n \rightarrow C_2 \quad h(\sigma) = \begin{cases} (12) & \text{gdzi } \sigma \text{ nieparzysta} \\ \text{id} & \text{gdzi } \sigma \text{ parzysta} \end{cases}$$

grupa i homomorfizm trywialny Ponieważ $(12) \cdot (12) = \text{id}$, itp., jest to homomorfizm.

(2)

$$S_4 \rightarrow S_3$$

Cztery elementy 1, 2, 3, 4 można na trzy sposoby rozbić na 2-elementarne podzbiory

$$A = \left\{ \{1, 2\}, \{3, 4\} \right\}; \left\{ \{1, 3\}, \{2, 4\} \right\}; \left\{ \{1, 4\}, \{2, 3\} \right\} \right\}$$

Permutacje $\sigma \in S_4$ tworzą nowe permutacje

$h(\sigma)$ zbioru 3-elementary A

Np. jeśli $\sigma = (123) \in S_4$ to $h(\sigma)$ działa tak

$$\{12\}\{3,4\} \rightarrow \{23\}, \{1,4\} \rightarrow \{3,1\}, \{2,4\} \rightarrow \{12\}, \{3,4\}$$

czyli $h(\sigma)$ jest cyklem długości 3 w A

UWAGA. Jeśli $\sigma \in A_4$ to $h(\sigma)$ jest albo id albo cyklem długości 3 w A, Tak więc po ograniczeniu się do A_4

h jest homomorfizmem $A_4 \rightarrow C_3$

LEMAT. $h(g^{-1}) = (h(g))^{-1}$. \square $h(\text{id}_G) = \text{id}_H$.

Def. izomorfizm - to homomorfizm który jest wzajemnie jednoznaczny, a więc jest odwzorowaniem i na.

Grupy powstają między innymi istniejąc izomorfizmami innymi izomorfizmami.

O izomorfizmach grupach myślimy się są, jednokrotnie z obiektem punktu widzenia.

(1) C_n i obroty o $k \cdot \frac{2\pi}{n}$

(2) grupa urodzone i symetrie paraboli

(3) S_3 i symetrie trójkąta równobocznego

(4) S_4 i symetrie czworokąta foremnego

Def. $h: G \rightarrow M$ homomorfizm. Jądrem h , oznaczony symbolem $\ker h$, nazywany zbiorem

$$\ker h := \{g \in G : h(g) = id\}$$

Jądno składa się z przynajmniej jednego elementu bo $h(id) = id$ więc $id \in \ker h$.

PRZYKŁAD.

$$h: A_4 \rightarrow C_3$$

cykle (123) itd nie należą do $\ker h$

elementy $(12)(34)$ itd należą

$$\ker h = \{id, (12)(34), (13)(24), (14)(23)\}$$

Jądno tego homomorfizmu jest podgrupą cykliczną w A_4 .

LEMAT. Jądno ^{$\ker h$} dowolnego homomorfizmu $h: G \rightarrow M$ jest podgrupą w G .

dł. (1) Niech $g \in \ker h$; sprawdzamy czy $g^{-1} \in \ker h$

$$\begin{aligned} id_M = g \cdot g^{-1} \quad id_M = h(id_G) &= h(g \cdot g^{-1}) = h(g) \cdot h(g^{-1}) = id_M \cdot h(g^{-1}) = \\ &= h(g^{-1}) \end{aligned}$$

Zatem $h(g^{-1}) = id_M$ czyli $g^{-1} \in \ker h$

(2) Niech $g_1, g_2 \in \ker h$; sprawdzamy czy $g_1 \cdot g_2 \in \ker h$

$$h(g_1 g_2) = h(g_1) \cdot h(g_2) = id_M \cdot id_M = id_M; \text{ zatem } g_1 g_2 \in \ker h. \quad \square$$

LEMAT 2. Obraz $h(G) \subset M$ dowolnego homomorfizmu $h: G \rightarrow M$ jest podgrupą w M .

LEMAT 3. $h: G \rightarrow M$ homomorfizm. Jeśli $\ker h = \{id_G\}$ to homomorfizm h jest różnowartościowy. Jest on wówczas izomorfizmem grupy G i podgrupy $h(G) \subset M$.

dowód: założymy że $h(g_1) = h(g_2)$

$$\text{Wtedy } h(g_1 g_2^{-1}) = h(g_1) h(g_2^{-1}) = h(g_1) (h(g_2))^{-1} = id_M$$

$$\text{Czyli } g_1 g_2^{-1} \in \ker h = \{id_G\}, \text{ czyli } g_1 g_2^{-1} = id_G, \text{ czyli } g_1 = g_2. \quad \square$$

TO MOŻNA EWENTUALNIE POMIŃAĆ

DEFINICJA.

Podgrupa $M < S_n$ nazywamy transytywne jeśli dla każdego $1 \leq i \neq j \leq n$ istnieje $h \in M$ t.j.e $h(i) = j$.

LEMAT. Jeśli podgrupa $M < S_n$ nazywamy transytywne, to rząd tej podgrupy, $|M|$, jest podzielny przez n .

$$K := \{h \in M : h(1) = 1\}$$

$\forall i \neq 1$ med $h_i \in M$ taki element, t.e $h_i(1) = i$
(istnieje, dzięki transytywności).

UZASADNIĘCIE

$$\{h \in M : h(1) = i\} = h_i \circ K = \{h_i h : h \in K\}$$

$h \xrightarrow{\phi} h_i h$ jest bijekcją między K i zbiorem $K_i := \{h \in M : h(1) = i\}$

- $\phi : K \rightarrow K_i$ bo $h, h(1) = h_i(1) = i$.

- ϕ jest iniekcją, bo

$$\phi(h) = \phi(h') \Rightarrow h_i h = h_i h' \Rightarrow h = h'$$

- ϕ jest surjekcją, bo jeśli $k \in K_i$

(tzn k jest permutacją t.j.e $k(1) = i$).

$$\text{to } k = h_i(h_i^{-1}k)$$

Zauważ, t.e $h_i^{-1}k \in K$ bo $h_i^{-1}k(1) = h_i^{-1}(i) = 1$

$$\text{Zatem } k = \phi(h_i^{-1}k)$$

Zbiory K_i $i=1, \dots, n$ są rozłączne (sa to własny względem podgrupy K w M).

Zachodzi t.e $M = K_1 \cup K_2 \cup \dots \cup K_n$. Stąd $|M| = |K| \cdot n$, czyli $n \mid |M|$. \square

ROZWIĄZALNOŚĆ - "PIĘTROWA ABELOWOŚĆ"

R1

DEF. Grupa G jest rozwiązalna gdy jest abelowa

lub gdy istnieje ciąg homomorfizmów

$$h_1: G \rightarrow A_1$$

$$h_2: \ker(h_1) \rightarrow A_2$$

\vdots

$$h_n: \ker(h_{n-1}) \rightarrow A_n$$

" $(n+1)$ -
piętrowo abelowa"

taki, że grupy A_1, \dots, A_n są abelowe oraz podgrupy $\ker(h_n)$ też jest abelowa.

UWAGA. Np. gdy G nie jest abelowa,

ale posiada homomorfizm $h: G \rightarrow A$ w grupę abelową A

taki, że jądro $\ker(h)$ tego homomorfizmu jest

abelowa podgrupa w G , to G jest rozwiązalna

("2-piętrowo abelowa").

PRZYKŁADY.

① Grupa S_3 nie jest abelowa. Rozważmy homomorfizm

$$\text{sgn}: S_3 \rightarrow C_2, \text{ gdzie } C_2 \text{ jest abelowa}$$

$$\ker(\text{sgn}) = A_3 \triangleleft S_3, \text{ } C_3 \text{ jest abelowa.}$$

Zatem S_3 jest rozwiązalna ("2-piętrowo abelowa")

WNIOSEK. $\text{Gal}(Q_{x^3-2}/Q) \cong S_3$

(Składa się z wszystkich permutacji 3-elementowego zbioru pierwiastków).

Zatem $\text{Gal}(Q_{x^3-2}/Q)$ jest rozwiązalna.

Na mocy tw. Galois, wszystkie pierwiastki wielomianu x^3-2

wynajdują się przez pierwiastkowanie (co zostało widoczne i bez tw. Galois).

□

ROZWIĄZALNOŚĆ - „PIĘTROWA ABELOWOŚĆ”

R1

DEF. Grupa G jest rozwiązalna gdy jest abelowa

lub gdy istnieje ciąg homomorfizmów

$$h_1: G \rightarrow A_1$$

$$h_2: \ker(h_1) \rightarrow A_2$$

⋮

$$h_n: \ker(h_{n-1}) \rightarrow A_n$$

($n+1$)-
„piętrowo abelowa”

taki, że grupy A_1, \dots, A_n są abelowe oraz podgrupy $\ker(h_n)$ też jest abelowa.

UWAGA. Np. gdy G nie jest abelowa,

ale posiada homomorfizm $h: G \rightarrow A$ w grupę abelową A

taki, że jądro $\ker(h)$ tego homomorfizmu jest

abelowa podgrupa w G , to G jest rozwiązalna

(„2-piętrowo abelowa”).

PRZYKŁADY.

① Grupa S_3 nie jest abelowa. Rozważmy homomorfizm

$$\text{sgn}: S_3 \rightarrow C_2, \text{ gdzie } C_2 \text{ jest abelowa}$$

$$\ker(\text{sgn}) = \overset{A_3}{C_3} \triangleleft S_3, \text{ } C_3 \text{ jest abelowa.}$$

Zatem S_3 jest rozwiązalna („2-piętrowo abelowa”).

② Grupa S_4 nie jest abelowa.

Rozważmy ciąg homomorfizmów

$$h_1: S_4 \rightarrow C_2, \quad h_1 \approx \text{sgn}, \quad \ker h_1 = A_4$$

$$h_2: A_4 \rightarrow A_3 = C_3, \quad \text{homomorfizm wybranie}$$

obrotu do podgrupy $A_3 < S_4$,

$$\ker(h_2) = K - \text{grupa unitalowa Kleina}$$

Porównajmy grupy C_2, C_3 i K są abelowe,

S_4 jest „3-piętoma abelowa”, czyli rozkładalna.

FAKT. Jeśli G jest rozmiarzalna, to jej dowolna podgrupa $M \leq G$ też jest rozmiarzalna.

Dowód: Jeśli G abelowa, to M też abelowa, więc rozmiarzalna.

Jeśli G nieabelowa rozmiarzalna,
to istnieje ciąg homomorfizmów

$$h_1: G \rightarrow A_1$$

$$h_2: \ker(h_1) \rightarrow A_2$$

⋮

$$h_n: \ker(h_{n-1}) \rightarrow A_n$$

taki że A_1, A_2, \dots, A_n oraz $\ker(h_n)$ są abelowe

Pokażemy podobny ciąg dla podgrupy $M \leq G$.

$$h_1': M \rightarrow A_1, \quad h_1' = h_1|_M$$

wtedy $\ker(h_1') = \ker(h_1) \cap M$ jest podgrupą w $\ker(h_1)$

$$\text{czyli } \ker(h_1') < \ker(h_1)$$

$$h_2': \ker(h_1') \rightarrow A_2, \quad h_2' = h_2|_{\ker(h_1')}$$

znów wnioskujemy, że $\ker(h_2') < \ker(h_2)$

⋮

$$h_n': \ker(h_{n-1}') \rightarrow A_n, \quad h_n' = h_n|_{\ker(h_{n-1}')}.$$

i wnioskujemy, że $\ker(h_n') < \ker(h_n)$

czyli $\ker(h_n')$ - abelowa.

Zatem A_1, \dots, A_n oraz $\ker(h_n')$ abelowe,

czyli M jest rozmiarzalna.

PRZYKŁADY.

- Grupa alternująca A_4 jest rozniezalna.
- Grupa symetrii kwadratu (8-elementowa, będąca podgrupą w grupie wszystkich 24 permutacji 4 wielokątów kwadratu) jest rozniezalna (bo jest podgrupą w rozniezalnej grupie S_4).